STAR WARS

11

EPISODUL I

AVENTURI

PIRAȚII DE DINCOLO DE MARE

RYDER WINDHAM

RYDER WINDHAM

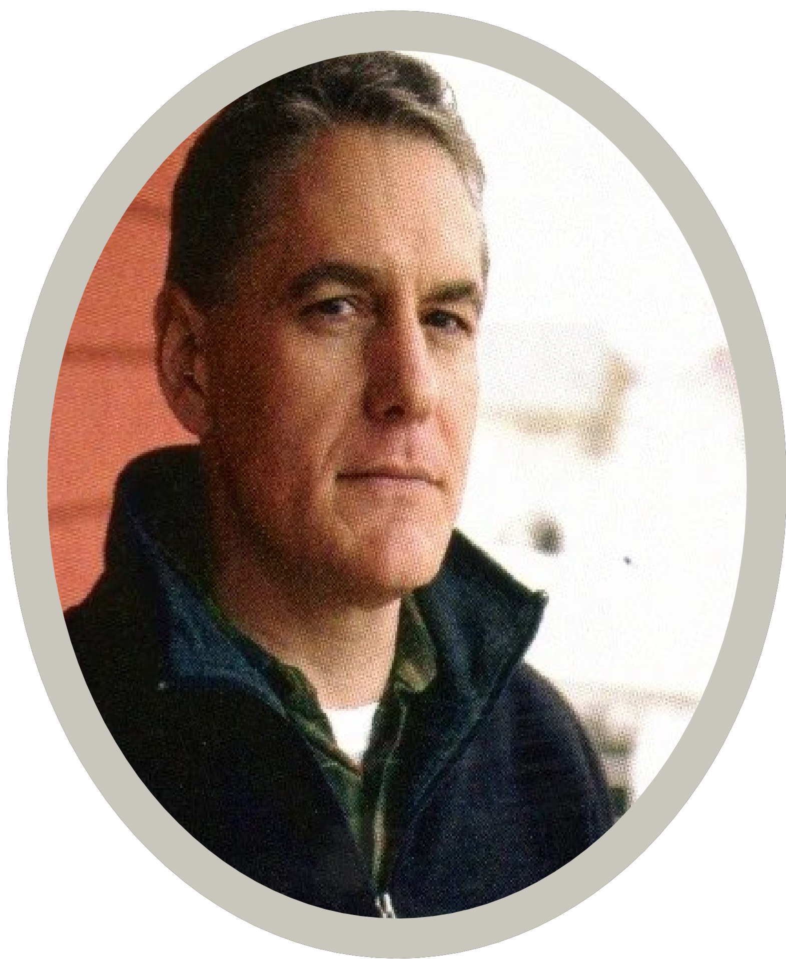

PIRAȚII DE DINCOLO DE

MARE

Traducere făcută de *Dumitrescu Cristian*

Rider Windham
Pirates from beyond the Sea
2000

Ryder Windham

Ryder Windham este un autor american de science fiction care a scris mai mult de 60 de cărţi pentru Universul Star Wars, inclusiv romane, benzi desenate şi cărţi de referinţă. Din 1993, lucrează la proiecte Star Wars fie de unul singur, fie împreună cu alţi autori.

Din 2004, lucrează la *Rhode Island School of Design Continuing Education* ca instructor şi consilier de certificare pentru cursuri de benzi desenate şi arte secvenţiale. În prezent, locuieşte în Providence, Rhode Island, împreună cu soţia şi cele două fiice ale sale.

…cu mult timp în urmă, într-o galaxie foarte, foarte îndepărtată
Introducere

După ce Jar Jar Binks a salvat-o pe nepoata lui Boss Nass, Maiorul Fassa, din fălcile monstrului sando aqua, aceasta s-a angajat într-o datorie pe viaţă faţă de el.

Deoarece Jar Jar era atât de neîndemânatic, Boss Nass nu îl crezu demn de angajamentul Fassei. Jar Jar sperase să-şi demonstreze puterea şi vitejia în *Marele Neplăcut Liber-pentru-toţi*, un maraton istovitor din Festivalul anual al Războinicilor Gungani. Spre surprinderea lui, la concurs a participat şi Fassa.

Chiar înainte de începerea competiţiei, Patrula Gungană de Ţărm a descoperit urme misterioase pe o plajă a Lacului Umberbool. Urmele păreau să fi fost făcute de droizi veniţi din altă lume. În ciuda acestui fapt, Boss Nass decise că *Marele Neplăcut* va continua aşa cum fusese planificat.

Maiorul Fassa câştigă competiţia. Căpitanul Tarpals se clasă pe locul al doilea, iar Jar Jar termină pe locul al treisprezecelea. În timpul concursului, Fassa împiedică trei droizi să torpileze arena, apoi îi captură împreună cu submarinul lor. Spre uimirea spectatorilor festivalului, la comanda submarinului droizilor învinşi care trecu linia de sosire se află Fassa.

Gunganii nu ştiau că droizii erau proprietatea unui invadator extraterestru numit Căpitanul Swagg. Swagg dorise ca droizii să-i ţină ocupaţi pe Gungani la Lacul Umberbool în timp ce el ateriza cu nava sa spaţială lângă locul sacru al Gunganilor. Ascuns adânc în pădurea densă a Naboo, locul sacru conţinea multe statui antice.

Unele fiinţe ar fi putut vedea statuile şi sculpturile

degradate ca pe nişte simple ruine, dar pentru Swagg, locul sacru al Gunganilor era un cufăr de comori.

Căpitanul Swagg era un pirat.

Capitolul 1

Elegantul heyblibber al Reprezentanţilor izbucni la suprafaţa apei şi alunecă până la marginea mlaştinii. Recent, acelaşi submersibil de lux fusese folosit de Rep Teers în timpul construcţiei Arenei din Lacul Umberbool. Nava avusese nevoie de reparaţii după ce fusese atacată de un monstru sando aqua, dar era din nou în stare perfectă de funcţionare. Avea un singur pasager: Rep Been, cel mai cunoscut istoric al Gunganilor.

După ce heyblibberul fu ancorat, Rep Been ieşi din vehicul pe solul mlăştinos. Avea o suliţă în mâna dreaptă, pentru cazul în care ar fi fost atacat de creaturi sălbatice. Traversă poteca îngustă care ducea prin iarbă verde, înaltă, către un pârâu din apropiere. Pârâul îl conducea la locul sacru, care era locaţia ceremoniilor finale ale Festivalului Războinicilor. În timp ce Rep Been îşi croia drum de-a lungul potecii, păşea cu grijă pentru a evita să lase urme care i-ar putea duce pe duşmani până la locul sacru. Dintre ofiţerii care alcătuiau Consiliul Reprezentanţilor lui Boss Nass, Rep Been era păstrătorul evidenţelor antice, iar atribuţiile sale includeau conservarea locului sacru. Rep Been era unul dintre puţinii Gungani care nu se simţeau obligaţi să participe la competiţiile de la Lacul Umberbool. Era fericit că putea să inspecteze ruinele templului antic. La fel ca toţi Gunganii, Rep Been era mândru de moştenirea sa. Ori de câte ori vizita templul, se trezea gândindu-se la multele generaţii de Gungani care călătoriseră pentru a se aduna printre pietrele înalte. În ciuda efectelor vremii şi a timpului în sine, ruinele supravieţuiseră timp de multe secole, iar locul rămăsese un secret preţuit, cunoscut doar de Gungani. Era locul cel mai preferat de pe Naboo al lui Rep Been.

Ajunse la pârâul care îl călăuzea spre locul sacru şi merse de-a lungul lui. Câteva minute mai târziu, urcă un deal mic şi trecu prin iarba deasă, dar când ieşi din desiş, imaginea ruinelor îi fu blocată de ceva. Ceva foarte mare. O navă spaţială.

Era acoperită cu plase verzi de camuflaj. Rep Been nu recunoscu originea navei, dar pentru că designul ei era atât de unghiular, fu sigur că nu aparţinea oamenilor de pe Naboo.

Camuflarea sa arăta clar că aparţinea unor fiinţe care nu voiau să dezvăluie pe ele însele.

Ochii ageri ai lui Rep Been prinseră o mişcare lângă navă. Şase droizi cromaţi încărcau o statuie mare pe un transportor repulsorlift, pe care l-ar fi dus apoi până la trapa deschisă din lateralul navei. Nu exista nicio îndoială în mintea lui Rep Been că invadatorii mecanici încercau să fure statuia din locul sacru al Gunganilor. Se înfurie brusc. Îşi apucă suliţa şi se pregăti să se apropie de droizi când se opri brusc. Dacă droizii erau programaţi pentru a fura, puteau fi programaţi şi pentru a ucide.

Deşi era un războinic viclean, era depăşit numeric. Cea mai bună modalitate de a acţiona, era să alerteze armata Gungană. Tot ce trebuia să facă era să revină la heyblibberul Reprezentanţilor şi să transmită un semnal către Otoh Gunga.

Rep Been făcu un pas înapoi, cu precauţie. În timp ce se mişca, simţi ceva prinzându-i glezna dreaptă şi se uită în jos pentru a-şi vedea piciorul prins într-o liană în formă de laţ. Se auzi un sunet puternic de biciuire, iar liana se ridică în aer, smulgându-l pe Rep Been de pe sol şi făcându-l să-şi scape suliţa. Celălalt capăt al lianei era legat de o ramură a unui copac înalt şi Rep Been se trezi atârnând neputincios, şi cu susul în jos, deasupra solului pădurii. Îşi întinse gâtul pentru a privi solul de dedesubt. Cei şase droizi părăsiseră transportorul repulsorlift şi fugeau spre el. Unul dintre droizi ridică un comunicator către vocabulatorul aflat deasupra bărbiei şi spuse:

— Am prins un Gungan, domnule.

Câteva secunde mai târziu, un umanoid ieşi din navă şi coborî pe rampă. Avea pielea albastră, ochi roşii şi era îmbrăcat în uniformă roşie şi cizme negre din piele.

— Ei, bine, spuse umanoidul în timp ce se uita la Rep Been. Se pare că una dintre capcanele noastre a prins un nativ rătăcit.

— Tusa încălcat teritoriu! mârâi Rep Been când se răsuci pe liană. Assta proprietatea aparssine la Gungani!

— Nu pentru mult timp, răspunse umanoidul. Numele meu este Căpitanul Swagg şi vreau să le dau statuilor tale o casă nouă, departe de lumea asta nenorocită.

Rep Been nu-şi putea crede urechilor.

— Tusa nu sscapă niciodata cu assta! spuse el.

— Ba da, răspunse Swagg.

— Esste mai mulsi Gungani pe drumul aicia, chiar acum, blufă Rep Been. Tusa mai bine pleacă câtă timp încă respiri.

Swagg zâmbi.

— Te înşeli, nefericitul meu prieten. Cu excepţia ta, restul Gunganilor urmăresc Festivalul Războinicilor. Dar nu-ţi bate capul despre mine. Eu voi fi plecat peste aproximativ o oră, împreună cu statuile, desigur.

Swagg se întoarse către droidul cu comunicator şi spuse:

— Hainele acestui Gungan sunt uscate, aşa că mă îndoiesc că a înotat tot drum de la Otoh Gunga. Du-te cu alţi doi droizi şi găseşte-i nava. Dacă se încadrează în nava noastră, poate înlocui pierderea submarinului nostru. Rămân eu aici şi supraveghez ridicarea statuilor rămase.

Droidul îşi păstră cei trei fotoreceptori pe Swagg în timp ce îşi înclină capul către Rep Been şi întrebă:

— Cum rămâne cu el?

— Îl vom închide în cala navei. Dacă vine vreunul dintre prietenii lui să-l caute, îl putem folosi ca ostatic. Ai înţeles?

— Da, Căpitane, răspunse droidul.

Capitolul 2

— Eusa nu place la assta mecanissi, mârâi Boss Nass, conducătorul oraşul subacvatic Otoh Gunga.

Se afla în interiorul unei bule laborator din Otoh Gunga unde cei trei droizi dezactivaţi erau legaţi de o masă metalică cu consolă. Chiar dacă droizii cromaţi erau opriţi, tot mai aveau o prezenţă ameninţătoare în timp ce stăteau întinşi pe masă. Fiecare droid avea corp ca un butoi, braţe şi picioare scheletice şi trei fotoreceptori pe cap. Toţi cei nouă fotoreceptori priveau acum în gol spre tavan.

După *Marele Neplăcut Liber-pentru-toţi*, cei trei droizi dezactivaţi şi submarinul lor fuseseră aduşi în Otoh Gunga. În timpul călătoriei, Căpitanul Tarpals şi Maiorul Fassa lucraseră împreună pentru a elimina mecanismele de autodistrugere ale droizilor şi eventualele arme ascunse. Jar Jar Binks se alăturase, de asemenea, grupului. Boss Nass voia să se asigure că stătea departe de necazuri.

Bula laborator era deservită de o femelă Gungan numită Lob Dizz, un inginer specializat în motoare de transportoare submersibile şi sisteme de ghidare. Lob Dizz era renumită pe Naboo pentru munca ei la bongourile de mare viteză.

În timp ce Tarpals, Fassa şi Jar Jar aşteptau lângă uşa principală a laboratorului, Boss Nass se uită peste umărul lui Lob Dizz în timp ce deschidea un panoul de circuite din spatele capului celui de-al treilea droid. Examinase deja doi dintre droizi, dar nu făcuse încă niciun comentariu despre ceea ce constatase.

Boss Nass deveni nerăbdător. Voia să rezolve situaţia cu droizii ca să se poată întoarce la Lacul Umberbool. Se aplecă aproape de Lob Dizz şi întrebă:

— Are tusa vreo idee de unde vine assta mecanissi?

— Nu, domnule, răspunse Lob Dizz. În timp ce aranja o lupă cu lentilă lichidă peste craniul expus al celui de-al treilea droid, adăugă: Eusa sigură doar de un singur lucrul: circuite asstea nu seamănă cu nimic de pe Naboo.

Boss Nass nu fu surprins de aceste informaţii. Droizii, ca şi

submarinul lor plin de muchii, nu semăna cu nimic din ceea ce ar fi putut fi produs de oamenii de pe Naboo. În plus, oamenii de pe Naboo erau diplomaţi, nu războinici.

— Noisa trebuie ştie de ce asstea mecanissi pe Naboo, spuse Boss Nass. Poate tusa face la eisa să vorbească?

— Eusa vă spune într-un minutul, răspunse Lob Dizz.

Boss Nass se încruntă. Desigur, era mândru că Fassa îi capturase pe cei trei droizi şi câştigase *Marele Neplăcut Liber-pentru-toţi*, dar era mult mai îngrijorat de faptul că droizii se aflau pe Naboo. Se întrebă cum fusese transportat submarinul pe Naboo, şi de ce droizii lansaseră o torpilă spre arenă. Conducătorul lui Otoh Gunga ştia că droizii rar acţionau independent şi, de obicei, erau proprietatea cuiva.

Presupuse că proprietarul droizilor provenea dintr-o altă lume şi că ştia câte ceva despre tradiţiile Gungane. Asta ar fi explicat momentul atacului droizilor: dacă proprietarul lor era la curent cu Festivalul Războinicilor, ticălosul ar fi ştiut că era momentul perfect pentru a ataca douăzeci de mii de Gungani, toţi adunaţi ca spectatori în interiorul arenei.

Boss Nass ştia, de asemenea, că droizii, ca şi submarinele, erau scumpi. La fel de probabil era faptul că misteriosul inamic al Gunganilor trebuia să fie bogat.

Un extraterestru bogat care ştia tradiţiile Gungane şi care dorea să-i distrugă pe Gungani. Boss Nass se gândi că se apropia de adevăr. Dar, din moment ce Gunganii aveau rar de-a face cu străinii, nu avu nicio idee despre cine ar fi putut deţine droizii.

— Assta mecanissi nu este niciun folos, spuse Lob Dizz în timp ce lăsa pe spate cel de-al treilea cap de droid. Circuitele asstea esste complet prăjit. Lob Dizz dădu din cap către ceilalţi droizi nemişcaţi şi adăugă: Alea doi, ar trebui capabil să poată la eisa să vorbească, şi eisa nu esste capabili să se închidă. Din păcate, eusa nu ştie cum să face la eisa să spune secretele. Alea circuitele de memorie este chesstii tare.

— Atuncea, noisa trebuie să găssim mod să face să vorbească, spuse Boss Nass hotărât.

Nu era sigur cum să facă un droid să mărturisească adevărul. Nu credea că droizii pot fi ameninţaţi, mituiţi sau înspăimântaţi. Se întrebă cum ar putea reacţiona dacă ştiau că s-ar confrunta cu o soartă oribilă.

— Dacă eusa ar fi un mecanissi, ce ar fi cel mai rău coşmarul? medită Boss Nass cu voce tare.

În timp ce se uita la droidul cu circuitele distruse, îi veni o idee. Se întoarse spre Lob Dizz şi o întrebă:

— Ştii tusa cum să faci difuzoare să comunice?

— Ssigur, assta treaba simplă, răspunse Lob Dizz.

Într-adevăr, avea multă experienţă în instalarea echipamentelor de comunicare şi a sistemelor de difuzoare în bongouri şi heyblibbere.

Boss Nass mângâie capul droidului distrus şi spuse:

— Poate assta mecanissi fie de ceva folos până la urmă. Da' noisa are nevoie de cineva care ssă pară foarte dramatic.

— Dramatic? întrebă Lob Dizz. Adică preface la elsa?

— Assta corect, răspunse Boss Nass. Cineva care să pară la elsa neascultător, şi nu inteligent.

Se lăsă un moment scurt de tăcere, apoi Boss Nass, Lob Dizz, Căpitanul Tarpals şi Maiorul Fassa îl priviră cu toţii pe Jar Jar Binks.

— Heia! spuse Jar Jar cu voce alarmată. De ce uită toată lumea la eusa?

Treizeci de minute mai târziu, cei doi droizi fură reactivaţi.

Capitolul 3

De îndată ce droizii cromaţi fură reactivaţi, îşi dădură seama că erau legaţi de o masă metalică. Mesele fuseseră înclinate astfel încât droizii să poată avea o vedere panoramică a împrejurimilor lor, care păreau a fi un fel de laborator fără ferestre, aflat într-o structură globulară. În peretele curbat era o singură uşă ovală şi uşa se deschise cu un şuierat pentru a dezvălui un Gungan solid care purta robe grele.

— Ascultaţi, mecanissi! urlă Gunganul către cei doi droizi legaţi. Eusa Boss Nass, conducător la Otoh Gunga. Permiteţi la eusa să fie foarte-foarte clar. Noisa are submarin la voisa, şi noisa prins voisa. Voisa prins în capcana.

Unul dintre droizi avea o adâncitură în frunte, rezultatul luptei cu Maiorul Fassa. Ambii droizi se uitară unul la altul, apoi îşi întoarseră capul şi îşi fixară fotoreceptorii pe Boss Nass. Droidul cu fruntea lovită spuse:

— Nu vei afla nimic de la noi. Îi suntem loiali stăpânului nostru.

— Chiar assa? pufni Boss Nass. Assta spus şi celalaltul mecanissi. Nu ala care pus mine să esplodeze, ci ala care a fost cu voisa pe submarin.

Cei doi droizi schimbară o altă privire. Ambii droizi ştiau că unul dintre colegii lor droizi fusese distrus după ce pusese o mină lângă primul punct de control al *Marelui Neplăcut Liber-pentru-toţi*. Dar nu ştiau ce se întâmplase cu celălalt droid care fusese cu ei pe submarin.

— Aşa cum eusa spuss, continuă Boss Nass, prieten voisa esste în mâini la inginer Gungan de top.

— Dacă inginerul dumneavoastră încearcă să preia informaţii de la noi, ne vom dezactiva, răspunse droidul cu fruntea lovită.

Boss Nass clătină din cap.

— Voisa nu poate închide la voisa. Inginer la meusa sspune assta. Voisa doi va fie treaz lung timp. Ridică din umerii săi largi, apoi adăugă: În plus, eusa nu interesat aude informaţii la voisa. Gungani nu place mecanissi, în special mecanissi care

pune mine şi trage torpile la eisa. Noisa nu are utilizare pentru voisa aşa cum este. Aşa că eusa spune la cel mai bun inginer să facă utili la voisa.

— Nu vă vom respecta ordinele, spuse droidul sfidător.

— Spus eusa ceva despre ordinele? răspuns Boss Nass. Voisa nu trebe urmeze comenzi ca să fie utile. Poate voisa înţelege mai bine dacă eusa arată.

Boss Nass bătu din palme de două ori, făcând semn lui Lob Dizz să intre în laborator. Aceasta păşi prin uşa ovală, împingând un căruţ repulsor până când ajunse în faţa cei doi droizi legaţi. Căruţul ducea un obiect mare, cu formă ciudată, care era ascuns de un cearşaf alb. Boss Nass se îndreptă spre căruţ, întinse mâna după cearşaf şi îl smulse de pe obiect. Fotoreceptorii droizilor legaţi se lărgiră de surprindere la vederea invenţiei dezvăluite. Părea să fi fost asamblată în grabă din piese separate, toate cromate. Arăta ca un tron mic, fără braţe, care susţinea un container în formă de cutie. Pe container se afla capul celui de-al treilea droid captiv. Droidul cu fruntea lovită îl privi pe Boss Nass şi spuse:

— Acesta este capul tovarăşului nostru. Ce ai făcut cu corpul lui?

Boss Nass zâmbi şi răspunse:

— Noisa transformat în eliminator de gunoi.

Boss Nass băgă mâna într-unul dintre buzunare, scoase o batistă de unică folosinţă, triunghiulară, o ridică la faţă şi îşi suflă nasul cu un sunet puternic. Apoi ridică batista, o aruncă înăuntru şi apăsă un buton aflat pe partea laterală a containerului. Din interiorul eliminatorului se auzi un sunet de măcinare.

— Assta numeşte eusa util! comentă Boss Nass în timp ce se întorcea spre Lob Dizz. Treaba excelenta, Dizz. Tusa cel mai bună. Da' spune, de ce pus tusa cap la mecanissi pe containerul?

Lob Dizz străluci de mândrie.

— Assta funcţie specială, Boss. Eliminator poate vorbeşte la elsa! Eusa înlocuit vocabulator la mecanissi aşa că acum elsa vorbeşte Gungan.

Din partea superioară a containerului de eliminare, capul droidului vorbi cu o voce digitalizată:

— Tusa niciodată nu face eusa spune de ce eusa pe

Naboo!

Boss Nass râse.

— Un eliminator de gunoi vobitor la elsa? Assta amuzant, Dizz. Poate, după ce tusa transformă alalte două droide în eliminatoare, noisa punem la eisa trei în aceeaşi camera, ca eisa să poate vorbi unul-altul.

— Haida, face şi colegii mecanissi la eusa în eliminatoare, îl batjocori droidul eliminator. Eisa este tare dur, la fel ca eusa. Tusa nu crede la eusa? Transformă la noisa în căzi! Transformă noisa în scuipătoarea! Transformă noisa în toalete! Noisa nu speriat.

Cei doi droizi legaţi nu ştiau că tovarăşul lor era deja distrus atunci când ajunsese la Otoh Gunga. De asemenea, nu ştiau că Lob Dizz îi eliminase droidului vocabulatorul şi îi instalase un mic comunicator. Nu aveau idee că vocea care venea din capul droidului eliminator îi aparţinea lui Jar Jar Binks. Acesta era cu Maiorul Fassa şi Căpitanul Tarpals chiar în sala din afara laboratorului, iar Jar Jar zâmbea încontinuu după ce-şi livra discursurile. Boss Nass spera ca cei doi droizi legaţi să devină îngrijoraţi cu privire la propriul lor viitor imediat, acesta fiind întregul scop al şiretlicului cu cel de-al treilea cap de droid. Boss Nass avusese o bănuială că cei doi droizi ar prefera să-i vorbească despre misiunea lor pe Naboo decât să devină eliminatoare. Droizii îşi întoarseră capul unul spre celălalt. Unul dintre ei şopti ceva, iar celălalt aprobă din cap. Cei doi droizi îşi îndreptară fotoreceptorii către Boss Nass şi droidul cu fruntea lovită spuse:

— În schimbul cooperării şi informaţiilor noastre, ne veţi garanta că nu vom fi modificaţi?

Înainte ca Boss Nass să poată răspunde, Jar Jar exclamă prin capul droidului eliminator.

— Ce assta? Voisa doi trădători!

— Tăcere! îi spuse Boss Nass capului droidului. Studie droizii legaţi şi îi întrebă: Care problema? Voisa doi nu place ideea să fie eliminatori de gunoiul?

— Nu ne este frică să fim transformaţi în electrocasnice, răspunse droidul cu capul lovit. Doar ţineţi-vă mâinile departe de vocabulatoarele noastre. Nu vrem să ajungem să vorbim ca voi.

Boss Nass îşi mângâie bărbia lată în timp ce medita la

schimbul propus.

— Ce tipul de informaţiile are voisa?

— Stăpânul nostru se numeşte Căpitanul Swagg, răspunse droidul. Echipajul lui includea paisprezece droizi. Swagg ne-a trimis pe patru dintre noi într-un submarin la Lacul Umberbool ca momeli pentru a vă distrage atenţia. Evident, am eşuat. Ceilalţi zece droizi au rămas cu Swagg.

Boss Nass făcu o strâmbătură şi întrebă:

— De ce assta Swagg trimiss voisa face distragere? De ce elsa pe Naboo?

— Intenţionează să jefuiască statuile din locul vostru sacru.

Ochii lui Boss Nass se umflară în pedunculi.

— CE?! strigă el. Piraţii de dincolo de mare luat artefacte sacre? Cheamă miliţia! Mare Armata trebuie merge imediat la loc sacru!

— Miliţia este la Lac Umberbool, îi aminti Lob Dizz lui Boss Nass. Noisa poate trimite mesaj la miliţia, dar noisa ajunge la loc sacru mai repede. Ajunge acolo în mai puţin de jumătatea de ora.

Boss Nass făcu semn spre cei doi droizi încătuşaţi şi întrebă:

— Ce face cu assta mecanissi?

— Assta în siguranţă, aşa că eusa doar opreşte la eisa, răspunse Lob Dizz.

Ridică un dispozitiv telecomandat de dimensiunea unei palme, îndreptându-l spre droidul cu capul lovit şi apăsă un buton roşu. În momentul în care făcu clic pe buton, droidul fu dezactivat şi fotoreceptorii săi se stinseră. Repetă procesul şi cu al doilea droid, care căzu înapoi pe masa de metal.

— Eusa merge cu tusa, Boss, adăugă Lob Dizz. Dacă găseşte alţi mecanissi, poate că eusa reuşeşte închide la eisa.

Boss Nass şi Lob Dizz ieşiră din laborator şi îi găsiră pe Căpitanul Tarpals, Maiorul Fassa şi Jar Jar Binks.

— Plecăm, voisa trei! spuse Boss Nass. Noisa ia heyblibber Reprezentanssi la locul sacru. Noisa trimite mesaj la Lac Umberbool pe drumul şi cheama trupele.

Cei cinci Gungani fugiră printr-un tub de transport până la bula secundară din apropiere. În interior, îl găsiră pe Comandantul Wollod, care moderniza motorul heyblibberului lui

Boss Nass. Comandantul Wollod luă imediat poziţie de drepţi la vederea lui Boss Nass, care îi spuse:

— Unde e heyblibber la Reprezentanssi?

— Rep Been luat în locul sacru, răspunse Comandantul Wollod.

Boss Nass se încruntă.

— Rep Been poate în maxi-mare pericol. Noisa luat alt submarin. Noisa trebuie accelereze la locul sacru şi opreşte piraţi imediata.

— Piraţi? întrebă cu surprindere Comandantul Wollod.

— Noisa spune tot pe drum, spuse Boss Nass. Acum, plecăm!

Capitolul 4

— Eusa nedumerit de ceva, mormăi Jar Jar în timp ce Comandantul Wollod scotea heyblibberul privat al lui Boss Nass din bula secundară.

Jar Jar era aşezat în cabina din spate a submarinului de lux, împreună cu Căpitanul Tarpals, Maiorul Fassa şi Lob Dizz. Boss Nass şi Comandantul Wollod se aflau în cabina din faţă, aşezaţi în spatele comenzilor. Căpitanul Tarpals ignoră comentariul lui Jar Jar. Dată fiind tendinţa acestuia de a crea necazuri, lui Tarpals nu-i venea să creadă că Boss Nass îi permisese să urce pe heyblibber. Tarpals îşi putea imagina cu uşurinţă că Jar Jar va provoca vreun accident care să strice nava. Sau mai rău. De fapt, Tarpals cu greu putea crede că Boss Nass decisese să-şi folosească nepreţuitul său submersibil, deoarece părea să cheltuiască mai mult timp lustruindu-l şi modernizându-l decât pilotându-l prin mare. În orice caz, Tarpals ştiu că nu trebuia să se angajeze în nicio conversaţie care l-ar putea încuraja pe Jar Jar.

Fassa, însă, se întoarse spre Jar Jar şi îl întrebă:

— Ce tusa nedumerit?

Tarpals închise ochii. Se luptă cu dorinţa de a se zvârcoli în scaun şi încercă să ignore şi cuvintele Fassei. De fiecare dată când vorbea cu Jar Jar, Tarpals devenea foarte stingher. Nu reuşea să înţeleagă cum putuse Fassa promite o datorie pe viaţă faţă de Jar Jar, chiar dacă îşi riscase propria viaţă pentru a o salva de monstrul sando aqua. Tarpals ştia că era vorba mai mult despre noroc decât despre curaj. Spre deosebire de Jar Jar, Fassa era puternică, graţioasă, inteligentă, frumoasă...

Frumoasă?! În momentul în care cuvântul intră în mintea Căpitanului, ochii i se deschiseră şi faţa lui maro-violacee se înroşi. Fassa nu era doar un maior în Marea Armată, ci şi nepoata lui Boss Nass şi Tarpals nu-şi permisese să se gândească la ea decât ca la un coleg soldat. Cel puţin, *încercase* să se gândească la ea doar ca la un coleg soldat. De vreme ce Fassa era Major, era mai mare în rang, deci orice gânduri despre dragoste erau... *Dragoste?!* Chipul lui Tarpals căpătă o nuanţă şi

mai profundă de purpuriu. Sperând că nu-i observa nimeni tenul, încercă să pară dezinvolt în timp ce întoarse capul şi privi printr-o fereastră ovală către apă din afara submarinului.

Jar Jar se întoarse spre Fassa şi răspunse:

— Eusa gândeşte la ce vorbeau droizi despre ala Căpitan Swagg. Cum ştie piraţi despre loc sacru? Assta secret bine păzit, este.

— Assta bine gândit, Jar Jar, spuse Lob Dizz. Eusa întrebat acelaşi lucrul. Eusa crede că piraţi trebuie aibe senzori sofisticati pe nava la eisa. Cu senzori, eisa poate scana după formaţiunile arhitecturale. Esste unul singur mod în care putem afla sigur.

— Cum? întrebă Jar Jar.

— Assta simplu, spuse Lob Dizz. Noisa trebuie prinde nava la pirat şi inspectat cu ochi proprii.

— Assta nu sună simplu pentru eusa, protestă Jar Jar.

Fără vreun avertisment, heyblibberul viră din scurt spre stânga. Maiorul Fassa se aplecă spre a putea privi prin fereastra ovală de lângă scaunul lui Tarpals.

— Noisa îndreaptă spre Strâmtoare Paonga? întrebă Fassa.

— Assta pare, răspunse Tarpals.

Cu Fassa atât de aproape el, nu se putu abţine să nu observe că mirosea a alge proaspete. Încercă să-şi limpezească mintea şi să se concentreze asupra misiunii. Se întoarse spre Fassa şi spuse:

— Tunel la Strâmtoare Paonga esste cea mai rapidă calea la mlaştină. Boss Nass trebuie crezut că esste sscurtătura cel mai rapid spre loc sacru.

— Dar esste monsstri în Strâmtoare Paonga! exclamă Jar Jar. Dacă eusa Boss, eusa mers la mlaştina în jurul Peninsula Ostrad. Traseu mult mai ssigur, este.

— Tusa speriat, mormăi Tarpals în timp ce heyblibberul intra în tunelul subacvatic.

Era primul lucru pe care i-l spusese lui Jar Jar de când heyblibberul părăsise bula secundară din Otoh Gunga, iar cuvintele îl loviră pe Jar Jar ca o palmă peste faţă. Orice Gungan se simţea jignit dacă era făcut fricos, fiind şi mai rău dacă era numit *broască fricoasă*. Fassa se uită la Tarpals şi îl întrebă:

— Tusa are frică de ceva, Căpitan Tarpals?

Privind ochii Fassei, Tarpals simţi că i se usucă gâtul, dar

reuşi să-şi păstreze vocea calmă în timp ce răspundea:

— Chiar acuma, nimic nu sperie la eusa mai mult decât să fiu pe assta submarin cu Jar Jar.

Înainte ca Jar Jar sau Fassa să poată răspunde, Comandantul Wollod strigă din cabina de comandă:

— Mai bine pune la centurile! Noisa avut probleme.

— Nu vorbeşte prostiile, spuse Boss Nass. Assta doar un ucigaş opee de mare.

— Ucigaş opee de mare?! exclamă Jar Jar.

Se uită prin fereastra ovală şi se trezi privind fix în ochiul galben mare al uriaşei creaturi. Boss Nass împinse acceleraţia, iar heyblibberul prinse rapid viteză, lăsând creatura mult în urmă.

— Eusa concurează întotdeauna cu opee ala când eusa alege ruta tunelului, susţinu Boss Nass. Eusa întotdeauna câştigă.

Câteva secunde mai târziu, heyblibberul ieşi din tunel şi Boss Nass viră spre ţărmul unei mlaştini imense. Nava ieşi la suprafaţă şi Boss Nass o aduse lângă malul cu iarbă înaltă al mlaştinii. Comandantul Wollod aruncă ancora, apoi îi urmă pe ceilalţi Gungani afară din submarin. Jar Jar fu primul care văzu heyblibberul Reprezentanţilor, ancorat la mică distanţă de nava lui Boss Nass.

— Uite, acolo! spuse Jar Jar în şoaptă.

Heyblibberul Reprezentanţilor se legăna uşor în apă, deşi apa în sine era destul de liniştită. Boss Nass se întoarse spre Căpitanul Tarpals şi spuse:

— Crede tusa că Rep Been esste la bord?

Tarpals clătină din cap şi răspunse:

— Eusa îndoieşte. Dacă Rep Been la bord, elsa ar fi făcut semn.

— Atunci, poate că piraţii este la bord, spuse Boss Nass. Noisa mai bine verifică. Jar Jar, tusa cercetează.

— Eusa? icni Jar Jar.

— Da. Tusa cel mai neimportant. Assta şansa ta fie curajos. Acum, du-te.

Jar Jar nu văzu nicio cale prin care să poată spune nu. Fassa încercă să-i ia locul, dar Boss Nass nu îi permise. După ce Jar Jar plecă, ceilalţi îl urmăriră strecurându-se prin iarba înaltă spre heyblibberul ancorat. Singura lui armă era o suliţă lungă

numită cesta.

— Noisa trebuie oprit la elsa! spuse Fassa. Dacă piraţi la bord, Jar Jar poate fi maxi-terminat la elsa!

Boss Nass o apucă de braţ pe Fassa şi o trase înapoi.

— Fassa, nusa intră în probleme şi tusa, spus el. Dacă Jar Jar atât de hotărât dovedeşte războinic, noisa lăsat face cum vrea elsa.

— Elsa intrat în submarin, observă Lob Dizz.

În timp ce toţi ceilalţi urmăreau progresul lui Jar Jar, Fassa îl fixă cu privirea pe Boss Nass şi spuse:

— Eusa ştie ce tusa gândeşte, unchiu. Tusa speră Jar Jar moare la elsa.

— Serioss, Fassa, răspunse Boss Nass. De unde venit assta idee la tusa?

Capitolul 5

Jar Jar încercă să-şi alunge frica din minte în timp ce se duse spre unul dintre hublourile heyblibberului şi privi înăuntru. Căută mişcare în interiorul navei, dar nu văzu nimic. Se duse cu grijă la trapa principală şi deschise uşa spre cabina pasagerilor. Luminile erau stinse şi îşi lăsă ochii să se adapteze întunericului. Când trecu prin trapă, se gândi că, poate, legănarea heyblibberului pe apă chiar fusese provocată de un val mai mic. Dar, o secundă mai târziu, ceva apăru din umbre şi se strânse în jurul gâtului său! Icnind, Jar Jar scăpă cesta. Fusese apucat de un droid placat cu crom care se ascunsese în spatele uşii cabinei. În timp ce droid îl ţinea strâns la piept, mâna dreaptă a lui Jar Jar atinse cablu expus pe şold. Îşi înfăşură degetele în jurul cablului şi trase cât de tare putu. De necrezut, droidul îşi pierdu echilibrul, deschise braţele şi îl eliberă pe Jar Jar, apoi se împiedică şi căzu înapoi peste consola de comunicaţii. Se văzu o explozie mare de lumină albastră, strălucitoare, atunci când droidul se lovi de consolă, provocând o descărcare electrică puternică. Corpul droidului zvâcni, apoi se prăbuşi grămadă pe punte.

Jar Jar tocmai îşi lua cesta când în cabina de pasageri apărură încă doi droizi venind dinspre partea din spate. Ambii droizi aveau pistoale blaster. Speriat, Jar Jar sări spre trapa principală, sperând să scape în mlaştină, dar se împiedică de droidul căzut şi cesta lui lovi mecanismul de deschidere al unei trape de depozitare. Uşa trapei se deschise exact în momentul în care cei doi droizi deschiseră focul asupra lui. Jar Jar ţipă când căzu pe punte, crezând că fusese împuşcat. Auzi un zgomot puternic şi se uită spre cei doi droizi cu blastere care zăceau întinşi pe punte. Droizii erau nemişcaţi, iar din piept le ieşea fum. Jar Jar nu fu sigur ce se întâmplase, dar bănui că droizii se împuşcaseră unul pe celălalt. Apoi văzu uşa trapei de depozitare şi observă două adâncituri adânci pe suprafaţa acesteia. Jar Jar nu era el prea deştept, dar înţelese repede că salvele droizilor loviseră trapa de depozitare şi ricoşaseră, lovindu-i în piept. Cu greu putea crede ce noroc avea.

Brusc, Maiorul Fassa apăru sărind prin trapa principală şi ateriză pe punte.

— Jar Jar! spuse ea. Eusa auzit explozii, şi eusa crezut...

Fassa încetă să mai vorbească când ochii îi căzură asupra celor trei droizi care zăceau pe jos în cabina heyblibberului. Îşi ridică ochii spre Jar Jar şi îl întrebă:

— Tusa făcut assta?

Jar Jar zâmbi nervos şi răspunse:

— Uh... da.

Căpitanul Tarpals intră în cabină după Fassa. Când văzu droizii pe punte, îşi dădu ochii peste cap. Din moment ce Jar Jar nu era priceput în arta războiului, Tarpals ştiu imediat că Jar Jar fusese probabil salvat de singura sa metodă de apărare: stângăcia sa notorie. Fără vreun cuvânt, cei trei Gungani inspectară rapid fiecare cabină a heyblibberului. Când nu găsiră niciun semn de Rep Been, ieşiră din navă şi coborâră pe ţărmul mlăştinos, unde îi aşteptau Lob Dizz şi Boss Nass.

— Jar Jar disstrus trei mecanissi acolo, raportă Fassa.

Înainte ca Boss Nass să poată răspunde, Căpitanul Tarpals adăugă:

— Rep Been nu esste la submarin. Elsa poate asscunde, sau poate prizonier la piraţi.

Boss Nass nu păru impresionat de Jar Jar. În schimb, arătă nişte urme de pe sol şi spuse:

— Mecanissi mers pe acolo. Probabil lăsat nava lor lângă loc sacru. După adâncimea la urmele, eusa crede assta mecanissi la fel ca cei din laborator la Lob Dizz: nu grei sau cu bomba.

Jar Jar se uită în pământ, dar nu era cu adevărat atent şi nici nu studia urmele. Tocmai supravieţuise unei lupte cu trei droizi, iar lui Boss Nass nu părea să-i pese deloc.

— Noisa ar trebui să desparte, şi mers la loc sacru din direcţii diferitele, sugeră Tarpals. Assta şanse mai mari să găsim Rep Been.

— De acordu, aprobă Boss Nass. Ne întâlnim la loc sacru în douăzeci de minutele. Doar un singur lucrul vrea eusa să spună înainte noisa plece. Boss Nass se apropie de Jar Jar şi spuse: Tusa norocos, Binks. Cel mai norocos eusa ştie. Poate chiar mai bravul decât crezut eusa, dar eusa crezut tusa deloc curajos.

— Mulssam, Boss, se înveseli Jar Jar.

Era destul de sigur că Boss Nass tocmai îi făcuse un compliment.

— Dar tusa aminteşte ceva, adăugă Boss Nass. Se aplecă atât de aproape de Jar Jar că li se atinseră nasurile, apoi spuse: Tusa încă perioadă de proba.

Capitolul 6

După ce se despărţiră cei şase Gungani, Jar Jar se îndreptă spre un pârâu din apropiere care ducea la locul sacru. Boss Nass îi ordonase special să ia acel traseu, deoarece era cel mai direct. Jar Jar încă mai era nervos în legătură cu posibilitatea de a da peste mai mulţi droizi, dar ştia că ar fi fost o idee proastă să se ofere voluntar să păzească heyblibberele. Nu voia ca Fassa să creadă că era laş.

Se cufundă în pârâu şi începu să înoate cu mişcări lungi şi largi. O anghilă cu gură mare îl văzu şi încercă să i se încolăcească pe unul dintre picioare, dar el o lovi şi continuă să înoate. Câteva minute mai târziu, ajunse la marginea pădurii şi înotă până la malul pârâului. Soarele strălucea, iar Jar Jar era ud leoarcă. Înainte să intre în pădurea întunecată, rămase cu braţele în lateral, lăsând soarele şi aerul cald să-i usuce hainele şi pielea. Fu momentan distras de frumuseţea împrejurimilor. Dacă Naboo n-ar fi fost invadat de piraţi, ar fi fost fericit să se întindă pe malul mlaştinos şi să tragă un pui de somn. Dar îşi aminti că viaţa lui Rep Been era în pericol şi intră în pădure.

Copacii se ridicau ca nişte stâlpi organici care susţineau o cunună mare de frunze verzi groase. Lumina soarelui cobora printre frunze şi ramurile superioare şi arunca raze aurii peste solul pădurii. Jar Jar îşi imagină că exista câte un invadator droid în spatele fiecărui copac şi trebui să strângă foarte tare din dinţi ca să nu-i mai clănţăne. Pădurea deveni din ce în ce mai densă, şi el făcu tot posibilul să păstreze tăcerea în timp ce păşea printr-o adunătură de copaci tineri. Ajunse la o poiană şi văzu un jaboon[1] singuratic, cu picioare grele, care stătea la umbra unui copac înalt mestecând frunzele late ale unei ferigi cu tentacule. Frunzele ferigii se întindeau pe solul pădurii, răspândindu-se în toate direcţiile din rădăcinile plantei.

Jaboonul cu urechi agere îl auzi pe Jar Jar apropiindu-se şi

---

[1] Jaboon – erbivore mari, lente, cu patru picioare, originare de pe Naboo. Erau domesticite de Gungani, fiind crescute pentru pielea lor preţioasă, din care puteau fi produse diverse armuri şi articole de îmbrăcăminte. De asemenea, tinerii Gungani îi călăreau la petreceri.

ridică capul.

Ţinându-şi ochii pe animal, Jar Jar trecu peste una dintre frunzele ferigii. Brusc, solul pădurii cedă sub picioarele sale şi căzu într-o groapă adâncă.

Înainte ca Gunganii să înveţe arta gătitului cu gaz, îşi coceau adesea mâncarea în gropi pe care le acopereau cu frunze grele şi pământ. În funcţie de cât de multă mâncare era pregătită, unele gropi erau destul de adânci. După ce era gătită mâncarea, majoritatea gropilor erau umplute cu pământ pentru a preveni căderea accidentală în gaură. Jar Jar tocmai căzuse într-o groapă veche, neumplută, care fusese ascunsă de tentaculele ferigii. Ridică privirea şi încercă să stabilească dacă putea sări din groapă. Era o săritură destul de înaltă, dar decise să încerce. Îşi îndoi genunchii, apoi sări în aer. Capul i se lovi de ceva dur şi căzu din nou în groapă.

Uşor ameţit, îşi ridică ochii şi văzu jaboonul privindu-l peste marginea gropii. Părea, de asemenea, uşor confuz, iar Jar Jar îşi dădu seama că se lovise cu capul de unul dintre fildeşii aanimalului. Uitându-se la fildeş, avu o altă idee. Făcu semn cu mâinile pentru ca jaboonul să-şi lase capul în groapă şi îl linguşi:

— Jaboon drăguţ! Uite aicia. Nu, *aicia* jos, jaboon. Assa, lasă jos capul la tusa.

În ciuda faptului că fusese lovit accidental de Jar Jar, jaboonul se conformă şi îşi coborî capul înspre groapă. Jar Jar îl apucă de fildeşul stâng, iar creatura îşi ridică capul, scoţându-l la suprafaţă. Dădu drumul fildeşului şi bătu partea laterală a burţii jaboonului.

— Mulssam, amice, spuse Jar Jar.

Apoi continuă să meargă prin pădure. Urcă un deal şi ajunse pe o terasă stratificată de roci, deasupra unei stânci abrupte care se ridica peste un iaz sclipitor. Nu era sigur unde se afla şi se temu că greşise drumul. Un copac mamut se ridica la marginea prăpastiei, iar o parte dintre rădăcinile copacului coborau în josul stâncii.

Jar Jar căută o cale de coborâre, dar nu văzu decât o singură margine îngustă mai jos de poziţia sa. Suprafaţa liniştită a iazului fu spartă de două coloane de spini dorsali mari. Jar Jar recunoscu ţepii şi îşi dădu seama că iazul devenise casa temporară a unei perechi de fanbacki migratori. Amfibienii carnivori cu dinţi lungi îşi ridicară capetele verzi din apă şi se

uitară la Gungan, apoi îşi deschiseră larg fălcile.

Le era foame.

Brusc, Jar Jar auzi un sunet mormăit în spatele lui şi, întorcându-se, văzu că fusese urmat de jaboon. Tocmai când se întorsese, pietre îi fugiră de sub picioare iar el alunecă şi se rostogoli peste margine în iaz. Sperând să-şi oprească căderea, Jar Jar se întinse disperat spre una dintre rădăcinile copacului. Rădăcina uscată se rupse în mâna lui şi Gunganul căzu în iaz.

— Nu! ţipă el.

Fanbackul mascul nu ezită. Se năpusti prin apă cu dinţii dezgoliţi. Jar Jar ţipă iar şi înotă spre baza stâncii. Chiar când urcă pe mal, unul dintre picioare îl lovi în nas pe fanbackul care îl ataca. Fiara se smuci, retrăgându-se la partenera sa.

Jar Jar îşi rostogoli corpul pe pervaz şi încercă să-şi recapete răsuflarea. De îndată ce-şi reveni, observă o peşteră aflată în stânca din faţa lui. Deveni foarte entuziasmat. În copilărie, îl auzise pe Rep Been spunându-le tinerilor Gungani că existau numeroase pasaje secrete către locul sacru. Dacă peştera era un astfel de pasaj secret, i-ar putea permite să ajungă la locul sacru mai repede decât dacă urma să călătorească prin pădurea deasă.

Intră în peşteră şi merse mai departe. Plantele fosforescente iluminau slab peştera, permiţându-i să meargă printre stalagmitele care se formaseră pe podeaua cavernei. Spre marea sa surpriză, văzu pe zidurile peşterii ceea ce păreau a fi picturi primitive. Picturile reprezentau un grup de războinici Gungani luptându-se cu un duşman extraterestru demult uitat. Jar Jar se întrebă dacă Rep Been ştia de picturile rupestre şi dacă cunoştea povestea din spatele bătăliei ilustrate acolo.

Merse mai departe prin peşteră, dornic să găsească ieşirea şi să se întâlnească cu aliaţii săi la locul sacru. În timp ce trecea de o stalagmită, găsi o grămadă de oase. Din moment ce unele dintre oasele din partea de sus a grămezii încă mai aveau carne pe ele, Jar Jar ajunse la o concluzie neliniştitoare.

Nu era singur în peşteră.

Capitolul 7

Un mârâit surd se auzi din întuneric. Chiar dincolo de grămada de oase de nuna[2] văzu pe peretele peşterii forma umbrită a unui animal mare. Creatura făcu un pas înainte, dezvăluindu-se în lumina slabă a plantelor fosforescente.

Era un veermok. Primatul carnivor mârâi, arătându-şi dinţi ascuţiţi. Jar Jar îşi dădu seama că intrase chiar în vizuina veermokului. Creatura îşi ghemui umerii păroşi în timp ce se pregătea să atace. Jar Jar îşi aminti legendele despre Gungani care putuseră învinge veermoki cântându-le cântece de leagăn, dar habar nu avea dacă legendele erau adevărate. Nu prea mai conta. Oricum era prea speriat pentru a se mai gândi la o melodie, cu atât mai puţin să cânte una. Îşi ridică cesta şi o întinse spre veermok. Fiara îşi legănă unul dintre braţele sale masive şi i-o zbură din mâini. Jar Jar ţâşni, alergând înapoi spre gura peşterii. Auzi picioarele şi mâinile veermokului lovindu-se de podeaua peşterii în timp ce creatura alerga după el.

Ieşi din peşteră şi alunecă în lateral. O fracţiune de secundă mai târziu, veermokul ieşi urlând din peşteră şi trecu peste margine, aterizând în apă cu un pleoscăit puternic. Fanbackii ieşiră brusc la suprafaţă şi se îndreptară către veermokul care se zbătea să rămână la suprafaţă. Veermokul ridică mâna şi apucă o creangă care atârna deasupra iazului, apoi se trase din apă.

Fanbackii încercară să muşte picioarele veermokului, iar acesta încercă să-i lovească cu piciorul. Deşi Jar Jar ar fi fost în mod normal curios care creatură ar fi ieşit învingătoare din confruntare, nu aşteptă să afle rezultatul. Fugi înapoi în peşteră. Trecu de grămada de oase de nuna şi pătrunse tot mai adânc în cavernă.

Era întuneric, aşa că merse cu atenţie, plimbându-şi degetele de-a lungul pereţilor pentru a-şi menţine echilibrul.

[2] Nuna – sau curcani de mlaştină – păsări bipede minuscule care trăiesc în mlaştinile de pe Naboo. Nu pot zbura şi sunt recunoscute pentru prostia lor, dar sunt adaptabile şi uşor de îngrijit. S-au răspândit în toată galaxia, fiind preţuite pentru carnea şi ouăle lor.

Piciorul său drept lovi un obiect şi aproape că se împiedică. Întinse mâna şi apucă o suliţă veche. Era o armă lungă şi grea, destinată pentru lupta de aproape. Din moment ce îşi recuperase deja propria cesta, lăsă arma veche şi merse mai departe. Coborî pe o pantă, dar drumul îi fu curând întrerupt de o prăpastie subterană. Jar Jar nu putu vedea fundul prăpastiei şi nu ştia cât de adânc era, dar decalajul de la vârf era de doar trei metri lăţime. În condiţii normale, trei metri ar fi fost o săritură uşoară pentru un Gungan cu un start bun, dar îşi dădu seama că panta din spatele lui nu-i permitea o alergare uşoară. Dacă încerca să sară peste prăpastie, trebuia s-o facă din poziţia în picioare, ceea ce făcea ca trecerea să fie mai dificilă.

Apoi îşi aminti de suliţa veche pe care o lăsase în urmă. Deşi abordarea înclinată a prăpastiei descuraja alergarea pentru salt, Jar Jar se gândi că s-ar putea folosi de suliţa lungă pentru a se *avânta* peste prăpastie. Îşi aruncă propria cesta de cealaltă parte a prăpastiei, apoi o luă înapoi pentru a lua suliţa grea şi veche.

— Acuma-i acuma, mormăi în timp ce se întorcea şi alerga înapoi pe pantă.

Când se apropie de prăpastie, strânse mâinile pe suliţă, îi propti vârful în pământ şi sări. Nu se uită în jos şi îşi ţinu ochii fixaţi spre înainte. Zbură peste prăpastie şi ateriză de cealaltă parte. Când picioarele îi loviră pământul, scăpă involuntar suliţa veche şi aceasta alunecă peste margine, căzând în abisul întunecat.

— Ohh! spuse Jar Jar uşurat.

Îşi luă propria cesta şi merse de-a lungul potecii subterane. În cele din urmă, ajunse la un puţ care urca pe un zid înalt şi stâncos. Lumina era vizibilă în partea de sus a puţului, iar Jar Jar se gândi că găsise singura ieşire din peşteră. Lanţuri antice atârnau coborând dintr-o serie de scripete care erau fixate de tavan peşterii şi se prindeau de o platformă metalică aflată pe podea. Îşi dădu seama că erau componentele unui vechi sistem de ridicare cu care Gunganii obişnuiseră să circule în sus şi în jos într-o zonă ridicată. Nu ştiu dacă liftul încă mai era operaţional, dar lanţurile păreau puternice. Privind în susul puţului, văzu numeroase pietre ieşind din perete. Se gândi că ar fi putut fi capabil să urce pe perete, dar se bază pe lift că va funcţiona. Era deja destul de obosit, iar ascensorul l-ar salva de

efort. Păşi pe platforma de ridicare şi trase de unul dintre lanţuri. Fără niciun efort, reuşi să desprindă scripetele din tavan. Lanţurile şi scripetele căzură în jurul lui Jar Jar, care îşi aruncase braţele peste cap şi se lăsase pe vine. În mod miraculos, nu fu atins de resturi. Ridică din nou privirea în sus şi spuse:

— Oi, eusa are oricum nevoie de exerciţiul.

Aruncându-şi cesta pe spate, Jar Jar escaladă peretele până când ajunse la tavanul peşterii, apoi îşi vârî capul prin gaură. Trăgându-se prin deschidere, se bucură să fie afară şi să stea din nou pe iarbă. Gaura era înconjurată de un grup de bolovani. Jar Jar se târî cu atenţie printr-un gol între două pietre înclinate. În mod incredibil, traseul subteran îl adusese pe marginea unui deal înalt, chiar în spatele templului antic. Din acea poziţie, reuşi să se orienteze mai bine. Îşi dădu seama că era aproape de statuia pe care Gunganii o numeau Dobbis. Deşi un copac cu trunchiul gros îi bloca vederea asupra statuii, ştia că aceasta se sprijinea pe o platformă lată de piatră, alaturi de un pârâu rapid, cu vedere la o cascadă care se afla mai jos. Petrecuse cândva câteva după-amiezi dormind lângă statuia respectivă. Dincolo de statuie, era o cărare care ducea direct la intrarea de est a templului. Merse în jurul copacului cu trunchiul gros şi aproape că se poticni într-un obelisc înalt de piatră care prezenta ceva semne de erodare.

Apoi văzu doi droizi cromaţi. Erau în partea de jos a dealului, încărcând statuia lui Dobbis pe un car repulsorlift industrial. Demonii automatizaţi îl auziră apropiindu-se şi îşi întoarseră fotoreceptorii pentru a-l privi. Ambii droizi plecară de lângă car şi întinseră mâinile după blastere. Deschiseră focul, iar Jar Jar se aruncă în spatele obeliscului. Dorise doar să se ascundă în spatele pietrei înalte, dar se propti accidental cu toată greutatea de ea, în timp ce se pitea aproape de suprafaţa protectoare a pietrei. Obeliscul începu să se încline spre înainte chiar când cei doi droizi urcau pe deal. Jar Jar se dădu înapoi de lângă obeliscul în decădere chiar când acesta se dezrădăcină şi căzu la pământ. Jar Jar privi cu uimire cum obeliscul se prăbuşea peste cei doi droizi, înfigându-i practic în pământ. Incredibilul impactul provocă explozia unuia dintre droizi. Braţul drept explodă din priza de umăr şi zbură prin aer, zdrobind comenzile direcţionale ale carului repulsorlift. Carul se smuci brusc spre înainte şi duse statuia lui Dobbis peste platformă, îndreptându-

se direct spre cascadă! Jar Jar fugi şi se aruncă spre car. Se prinse de lateral şi se ridică pe repulsorlift, apoi lovi un buton roşu de pe consolă. Carul se opri la doar câţiva milimetri de marginea stâncii.

Jar Jar inspectă statuia lui Dobbis. Cu excepţia semnelor naturale din epoca pietrei – crăpături şi altele asemenea – statuia apăru a fi intactă. Porni cu grijă controalele carului repulsorlift şi îl conduse în spatele copacului cu trunchiul gros, sperând că vor rămâne ascunse acolo.

Plecă de lângă statuie, îşi recuperă cesta şi merse pe urmele care plecau de la ruine. Fiind acoperite cu liane întunecată şi muşchi verde, gros, ruinele se amestecau cu împrejurimile lor luxuriante. Dar Jar Jar observă că lipsea ceva. Trei efigii gigantice, sculptate, care stătuseră printre ruine de generaţii. Acum singurul indiciu al existenţei lor mai erau urmele adânci din sol, acolo unde stătuseră cândva.

O serie de urme era, de asemenea, imprimată în sol. Urmele păreau să fi fost lăsate de trei droizi. Jar Jar presupuse că trio-ul era responsabil de furtul statuilor.

Nu avea niciun cronometru şi nicio idee despre cât de mult timp trecuse de când îşi văzuse ultima dată aliaţii, în mlaştină. Se întrebă dacă mai erau pe drumul spre ruine sau dacă nu cumva veniseră şi plecaseră deja. Apoi se întrebă dacă nu fuseseră cumva capturaţi de droizii invadatori. Încercă să nu intre în panică. Se gândi pentru scurt timp să-şi aştepte aliaţii, dar se temu că dacă nu urmărea droizii hoţi, ar fi putut scăpa cu cele trei statui mari.

În ciuda temerilor sale, decise să-i urmărească pe droizi.

Se luă după urmele din jurul ruinelor şi ajunse într-o poieniţă, unde urmele se terminau într-o grămadă de frunze căzute. Sperând să le regăsească dincolo de poieniţă, Jar Jar păşi peste frunze. Câţiva paşi mai târziu, piciorul drept i se scufundă în frunze şi simţi ceva strângându-i-se pe gleznă. Păşise într-o capcană!

Fu smuls de pe picioare când o liană ascunsă zbârnâi înapoi dintr-un copac flexibil şi îl ridică de la sol. Cesta îi alunecă din strânsoare şi o privi căzând departe. Îşi dădu seama prea târziu că urmele fuseseră probabil imprimate cu grijă pentru a-i atrage în capcană pe Gunganii neştiutori. Atârnând cu susul în jos peste frunzele căzute, auzi sunet de paşi în alergare: *clank-*

clank-clank.

Veneau droizii.

— Azutor! strigă Jar Jar. Să azute cineva la eusa!

Capitolul 8

Căpitanul Tarpals tocmai ajunsese la ruine când îl auzi pe Jar Jar strigând după ajutor. Niciunul dintre ceilalţi Gungani nu mai ajunsese la punctul de întâlnire, aşa că Tarpals fu conştient că era pe cont propriu, în timp ce alerga către strigătele lui Jar Jar. Trecu printr-un desiş de copaci până se apropie de o poieniţă. Îl văzu pe Jar Jar suspendat în aer, atârnând cu capul în jos, cu un picior prins de o liană lungă. Acesta nu-l văzuse pe Tarpals şi ţipă din nou:

— Azutor! Tarpals tocmai era pe punctul de a păşi în poieniţă când Jar Jar adăugă: A venit mecanissi!

Tarpals se ascunse în spatele unui copac. Aproape imediat, un droid cromat pătrunse în luminiş. Droidul privi spre Jar Jar, ridică un blaster şi spuse:

— Taci, sau trag.

Tarpals fu pe punctul de a-şi întinde cesta când auzi paşi. Alţi doi droizi trecură printre nişte mărăcini şi se apropiară de luminiş. Deloc surprinzător, Jar Jar se oprise să mai strige. Ţinându-se la pământ, Tarpals se mişcă în jurul trunchiului copacului, astfel încât să poată rămâne în afara razei vizuale a droizilor. De cealaltă parte a copacului, văzu un bazin de nisip mişcător şi se întrebă dacă va putea să-i atragă pe droizi acolo. Pe neaşteptate, piciorul stâng atinse ceva care scoase un clic.

Tarpals călcase pe o mină terestră. Îşi dădu seama că droizii trebuie să fi plantat mina mai devreme, când puseseră şi capcana. Dacă ridica piciorul de pe mina în formă de disc, aceasta exploda. Totuşi, Tarpals se consideră norocos. Dacă droizii ar fi plantat o mină cu o senzor de mişcare, ar fi fost *mort*. Gunganii credeau că numai laşii foloseau mine şi astfel de arme nu se aflau în arsenalele din Otoh Gunga. Din fericire, Tarpals fusese instruit pentru dezarmorsarea minelor şi a altor explozivi. Se ghemui la pământ şi îşi trecu cu grijă degetele de-a lungul marginii minei, căutând un fel de comutator. Găsi unul, inspiră adânc şi îl împinse uşor înainte. Apoi expiră. Mina era dezactivată. Luă piciorul de pe ea şi apoi o ridică. Chiar atunci, droidul din poiană îl văzu pe Tarpals în spatele copacului şi

exclamă:

— Tu de acolo! Predă-te imediat!

Încă agăţat cu susul în jos, Jar Jar îşi întinse gâtul pentru a urma privirea droidului şi spuse:

— Tarpals? Tusa este?

Tarpals nu avu intenţia de a se preda celor trei droizi. Grija lui imediată fu cel din poiană. Duse braţul spre înapoi, apoi aruncă mina terestră spre capul droidului. Mina în formă de disc trecu prin gâtul droidului, tăindu-i capul de pe umeri. Atât droidul, cât şi mina, căzură la pământ. Tarpals se repezi în poiană şi apucă blasterul căzut. Trase o salvă în direcţia celorlalţi doi droizi care se apropiau, apoi fugi din luminiş.

— Hei! strigă Jar Jar de sus. Hei, Tarpals, unde plecat tusa?!

Ceilalţi doi droizi fugiră după Tarpals. Alergau atât de repede, încât nu-l observară sărind peste peticul de nisip – îl urmară direct, fără a încerca să sară. Ambii droizi se cufundară în nisipul mişcător, dispărând sub suprafaţă.

În timp ce Tarpals reintra în poieniţă, Jar Jar privi în jos şi spuse:

— Assta drăguss, Tarpals! Tusa arătat la eisa. Acum dă tusa o mână de azutor la prieten şi lăsat jos?

Tarpals clătină din cap şi spuse:

— Eusa crede tusa nu intri în altele necazuri dacă stai acolo unde eşti.

— Da', Tarpals! imploră Jar Jar în timp ce se legăna pe liană.

— Păstrează vocea jos, sugeră Căpitanul. Tusa nu vrea atrage droizi, nu?

Jar Jar închise gura şi îl privi pe Tarpals fugind. Nu putea da vina pe el că îl lăsase agăţat în aer. Adevărul era că Jar Jar ştia că era neîndemânatic şi, de multe ori, ridicol. Simţind cum i se năpusteşte sângele în cap, speră doar că Tarpals se va întoarce.

Curând.

Capitolul 9

Căpitanul Tarpals fugi spre ruine. Încă nu existau semne de la aliaţii săi, şi se întrebă dacă ei, la fel ca Jar Jar, căzuseră victime ale capcanelor aşezate de droizi.

Urcă un set vechi de trepte de piatră, uzate, şi scană zona înconjurătoare din poziţia sa ridicată. Privirea lui străbătu toată lungimea mlaştinii. Lipsea ceva din imagine. Statuia cunoscută sub numele de Mare Maxiboss Gurunda fusese luată de pe locul ei! În timp ce se învârtea în jurul coloanei înalte de piatră pentru a vedea mai bine, depistă brusc nava spaţială a piraţilor. Era o navă cu muchii, acoperită cu o plasă verde de camuflaj. Două transportoare repulsorlift mari erau parcate lângă ea şi fiecare transportor căra mai multe statui mari. Văzu doi droizi şi un umanoid cu pielea albastră – Tarpals ghici că umanoidul era Căpitanul Swagg.

Swagg părea să-i conducă pe cei doi droizi, făcându-le semn să grăbească încărcarea transportoarelor pe navă.

— De îndată ce statuile sunt la bord, ridicaţi rampa şi sigilaţi trapa, porunci cu voce tare Swagg. Plecăm imediat.

— Dar Gunganul capturat? întrebă unul dintre droizi.

— Îl luăm cu noi, răspunse căpitanul pirat. Poate că o să-l pot vinde.

Swagg intră înapoi în navă, iar droizii îndreptară spre rampă transportoarele încărcate cu statui. Tarpals nu era sigur, dar bănui că Gunganul capturat era Rep Been. Ştia că trebuia să urce pe navă şi să o oprească să părăsească Naboo.

Cei doi droizi aduseseră transportoarele pe rampă, care începu deja să se ridice. Tarpals fugi de pe treptele templului şi alergă spre navă, ţinându-se aproape de copaci şi sperând că droizii nu-l vor vedea apropiindu-se. Câteva secunde mai târziu, ajunse la navă şi sări pe rampa de încărcare. Se rostogoli pe ea, lovindu-se de un container de depozitare mare. În cala principală a navei, văzu că încăperea cu tavan înalt era plină cu artefactele jefuite din locul sacru. Cei doi droizi tocmai descărcau statuile de pe repulsorlift atunci când fotoreceptorii li se fixară pe Tarpals.

Se întoarseră de la statui şi se întinseră după arme.

Comenzile unuia dintre transportoare erau în apropierea lui Tarpals. Lovi butonul de mers spre înapoi, iar acesta se smuci înapoi, zdrobind droizii de peretele întărit al calei. Tarpals se bucură că droizii erau imobilizaţi, dar se temu că zgomotul puternic al impactului l-ar fi putut alerta pe Swagg despre necazurile din cală.

Îngrijorarea lui Tarpals cu privire la zgomot se sfârşi imediat ce auzi răcnetul motoarelor repulsorlift ale navei. Se agăţă de marginea unei lăzi grele în timp ce nava decola. Încercă să-şi dea seama pe unde se putea ajunge pe punte. Pentru a opri nava pirat să plece de pe Naboo, Tarpals trebuia să se ocupe de Căpitanul Swagg.

Îşi croi drum prin cala principală aglomerată, apoi păşi printr-o trapă deschisă către camera următoare. Acolo îl găsi pe Rep Been legat de perete. Era treaz şi alert – şi tresări când îl văzu pe Tarpals în interiorul navei.

— Cum ajuns tusa pe navă? strigă Rep Been peste tunetele motoarelor.

— Eusa spune mai târziu! strigă Tarpals.

Sperând să-l elibereze Rep Been de cătuşele sale, Tarpals întinse mâna spre încuietoarea grea care îi fixa lanţurile, dar Rep Been clătină din cap.

— Uită de eusa, spuse el. Tusa trebuie opreşte căpitan pirat!

Tarpals nu voia să-l părăsească pe Rep Been, dar ştia că avea dreptate. În cameră nu existau hublouri, dar simţi că nava se afla deja la mulţi kilometri deasupra suprafeţei lui Naboo. Nu mai era mult până când va ajunge în spaţiu.

Tarpals fugi din cameră şi trecu printr-o deschidere hexagonală pentru a intra pe punte. Căpitanul Swagg, cu pielea albastră, stătea cu spatele la Tarpals şi cu mâinile pe manetele de navigaţie ale navei. Capul lui Swagg se întoarse şi se uită la Tarpals cu ochii lui roşii. Fără să-şi ia mâinile de pe controale, Swagg comentă:

— Mi s-a părut mie că pute ceva pe punte.

Întinse mâna după pistolul blaster aflat pe şoldul stâng, dar nu fu suficient de rapid. Tarpals sări peste punte, placându-l pe căpitanul pirat şi trântindu-l dur pe punte. Umărul drept al lui Swagg se dislocă şi acesta tresări la durerea intensă, în timp ce

Tarpals îi scoase blasterul din toc. Gunganul ţinu blasterul în mâna stângă şi îl îndreptă spre piratul uimit în timp ce se întorcea pentru a studia comenzile de navigaţie ale navei. Ofiţerul Gungan nu era familiarizat cu designul comenzilor, şi se întrebă dacă ar putea să-l convingă pe Swagg să întoarcă nava pe Naboo.

— Eusa nu poate garanta, spuse Tarpals, da' Consiliu de Reprezentanssi Gungan ar putea să nu acuze la tusa dacă tusa de acordu să întoarce la statui.

— Cred că glumeşti, rosti Swagg.

— Cum vrea tusa, atuncea, spuse Tarpals în timp ce mâna dreaptă apucă o manetă de control şi trase de ea, experimental.

Nava se lăsă brusc spre stânga şi Swagg alunecă pe punte, lovindu-se cu capul de un ecran de ventilaţie. Tarpals trase de un al doilea levier şi nava începu să decelereze.

— Ce zice tusa de assta? întrebă Tarpals în timp ce conducea nava înapoi spre planetă. Assta ussor, nu.

În timp ce nava se îndrepta spre Naboo, piratul cu pielea albastră zise:

— Nu îl vei duce niciodată pe Căpitanul Swagg în faţa unei instanţe de judecată!

Brusc, se repezi disperat spre capsula de evacuare. Înainte ca Tarpals să-l poată opri, capsula de evacuare explodă departe de navă. Tarpals consultă senzorii navei şi văzu că Swagg reuşise să se lanseze departe de Naboo. Piratul se îndrepta spre spaţiu şi Tarpals speră că avea să fie ultima dată când îl mai vedea vreodată pe criminal.

Nava coborî peste pădure, iar Tarpals ateriză lângă locul sacru Gungan. Când era să iasă de pe punte, găsi o cheie atârnată pe un cui de oţel de lângă trapa hexagonală. Luă cheia şi intră în camera în care se afla Rep Been.

— Noisa întors pe Naboo? întrebă acesta.

— Da, răspunse Tarpals în timp ce inspecta încuietoarea care ancora lanţurile cu care era legat Rep Been.

Tarpals introduse cheia în broască, o întoarse şi auzi un *clic* satisfăcător. Lanţurile îl eliberară instantaneu pe Rep Been.

— Ce întâmplat cu ala capitan pirat? întrebă Rep Been în timp ce îşi masa încheieturile.

— Elsa scăpat în spaţiu în capsulă, răspunse Tarpals.

— Păcat, se încruntă Rep Been. Elsa trebuia pedepssit. Da'

cel mai important, noisa aduss statui înapoi... datorită la tusa!

Tarpals fu recunoscător pentru lauda lui Rep Been şi îşi plecă capul.

— Da' treaba la noisa nu terminat încă, adăugă Rep Been. Acu trebuie pune toate statui înapoi unde esste locul lor. Eusa speră că spate la tusa suficient de puternic pentru assta.

Tarpals se gândi la greutatea combinată a tuturor statuilor.

— Poate că noisa aduce azutor?

Capitolul 10

Căpitanul Tarpals fu surprins de comitetul de primire atunci când ieşi cu Rep Been din nava piratului. Acolo nu erau prezenţi doar Boss Nass, Lob Dizz şi Maiorul Fassa, ci şi treizeci de plutoane din Marea Armată Gungană. Soldaţii adunaţi aplaudară atunci când Tarpals şi Rep Been coborâră pe rampa de aterizare.

— Tusa făcut bine, Căpitan Tarpals, spuse Boss Nass în timp ce îl bătea pe Tarpals pe spate. Bine că tusa ajuns aicia la timp. Tusa făcut la noisa mândri că tusa aduss înapoi statuile furate.

— Eusa teme că ala Căpitan Swagg scăpat în spaţiu, admise Tarpals.

— Mai bine departe de Naboo, decât aicia! mărturisi Boss Nass.

— Esscuze, Boss, îl întrerupse Lob Dizz, este okeyy dacă eusa cercetează la nava pirat? Poate eusa găseşte câteva tehnologie util.

Boss Nass aprobă din cap şi Lob Dizz sări fericită pe rampă şi intră în nava pirat. După ce plecă, Căpitanul Tarpals se întoarse înapoi spre Boss Nass şi făcu semn spre plutoanele adunate.

— Eisa primit mesaj în Lac Umberbool? întrebă Tarpals.

— Assta corect, spuse Boss Nass. Eisa venit cât de rapid putut.

Rep Been cercetă trupele şi sugeră:

— Descărcare la statui de pe nava pirat va ţine trupe ocupat.

Boss Nass fu de acord şi, în curând, Gunganii urmau instrucţiunile lui Rep Been de a muta statuile înapoi pe poziţiile lor din locul sacru. Tarpals tocmai fu pe cale să li se alăture, când Maiorul Fassa se apropie de el şi îi spuse:

— Eusa îngrijorează pentru sstăpân Binks. Elsa nu ajuns la loc sacru.

Jar Jar! Tarpals uitase complet de el şi se simţi brusc rău, gândindu-se la modul în care îl lăsase în pădure.

— Ceva greşit, Căpitan? întrebă Fassa.

— Nu, spuse Tarpals în timp ce se îndepărta de Fassa. Eusa doar... amintit eusa trebuie face ceva.

Fassa îl privi pe fugind şi intrând în pădure. Nu ştia ce trebuia să facă, dar era evident că se grăbea foarte mult.

Capitolul 11

Căpitanul Tarpals alergă prin pădure, simţindu-se tot mai înspăimântat cu fiecare pas pe care îl făcea. Nu intenţionase niciodată să-l părăsească pe Jar Jar atât de mult timp, de vreme ce habar nu avusese că avea să ajungă pe nava piraţilor.

Dorise doar ca Jar Jar să nu-i mai stea în cale, dar, în schimb, îl părăsise în pădure, lipsit de apărare, pentru o lungă perioadă de timp.

Cu inima bubuindu-i, Tarpals îl găsi exact acolo unde îl lăsase, atârnând deasupra poienii, cu susul în jos, de o liană. Ochii îi erau închişi şi braţele îi atârnau moi.

— Jar Jar! strigă Tarpals.

Jar Jar nu răspunse. Tarpals localiză rapid capătul capcanei şi tăie liana, apoi îl coborî cu atenţie pe la pământ.

— Jar Jar! repetă Tarpals în timp ce se ghemuia lângă siluetă nemişcată. Tusa okeyy?

Pleoapele lui Jar Jar se deschiseră încet, apoi buzele îi tremură.

— T-Tarpals? spuse el într-o şoaptă răguşită. E… este Căpitan Tarpals?

— Da! răspunse Tarpals. Tusa corect! Eusa pare rău lăsat tusa atât de mult.

— T... Tusa oprit piraţi? întrebă Jar Jar.

— Da, răspunse Tarpals. Şi eusa recuperat statui.

— E... Eusa frică... nu vede bine, mormăi Jar Jar. Atârnat cu susu jos prea lung timp… eusa trebuie că lessinat.

— Nu-ţi face griji, prietene, îl asigură Tarpals. Tusa are să fie bine.

— Nu sstiu, mormăi Jar Jar de parcă era pe punctul să-şi piardă cunoştinţa. Unnnn... Eusa nu crede sscapă.

— Tusa nu vorbeşte assta, Jar Jar, spuse Tarpals.

Jar Jar apucă braţul lui Tarpals şi gemu.

— Oh, durere. Eusa crede eusa moare. Asculta… ultim cerere. Promisiune… promite la eusa că faci ultima dorinţă devine realitatea.

Tarpals se simţi groaznic. Habar nu avusese că atârnatul

cu capul în jos i-ar fi putut provoca atât de multă suferinţă unui Gungan.

— Promit la eusa, Jar Jar. Tusa are cuvânt la meusa. Ce tusa vrea?

— Dacă... dacă eusa trăit peste noaptea assta... icni Jar Jar. ... eusa vrea... ultim lucru care eusa doreşte să văd este...

Înainte să-şi poată termina propoziţia, ochii i se închiseră. Tarpals îl apucă de umeri şi îl scutură tare, încercând să-l reînvie.

— Nu doarme, Jar Jar! porunci Tarpals. Tusa poate contuzia! Vorbesste! Ce tusa vrea vede?

Ochii lui Jar Jar se redeschiseră şi spuse:

— Mâine... la Festival Războinici...

— Da? întrebă Tarpals, îndemnându-l pe Jar Jar să continue.

— Eusa, tare-tare vrea vede... cursa bongo.

Tarpals se gândi că vizionarea unei curse de bongouri era o cerere ciudată pentru un Gungan muribund. Apoi îşi aminti că nu avea de-a face cu un Gungan obişnuit. Aruncând o privire sceptică spre Jar Jar, Tarpals întrebă:

— Alta ceva?

— Ei... răspunse Jar Jar. Prim rând de locurile ar fi bine.

— Prim rând, nu? comentă Tarpals. Poate ceva gratuit de clefăit?

Jar Jar îşi linse buzele.

— Ceva gratuit de clefăit... buun.

— Bună încercare, Binks, spuse Tarpals în timp ce se ridica, lăsându-l pe foarte viul Jar Jar întins pe pământ.

Jar Jar se ridică şi îl privi pe Căpitanul Tarpals părăsind poiana.

— Tusa doar aminteşte! strigă Jar Jar. Tusa promis!

SFÂRŞIT

Universsul Star Wars
Anexe

ÎNCEPUTURI…

La început s-a numit Vechea Republică.

Nu a existat niciun document care să consemneze întemeierea Vechii Republici şi nici nu era necesar vreunul. Întemeietorii s-au estompat în pulberea istoriei. Ei au clădit singura comunitate galactică cunoscută vreodată care întotdeauna şi-a servit cetăţenii bine şi cu credinţă. Noi lumi i s-au alăturat odată cu trecerea secolelor pentru a împărtăşi conducerea sa benefică. Planete ce se aflau ele însele în primejdie datorită dezastrelor naturale sau izbucnirii unor revolte au putut să se îndrepte spre vecinii lor pentru a primi ajutor. Toate rasele, toate speciile inteligente, toate popoarele erau egale în faţa legii şi îşi trăiau viaţa cu drepturi care le garantau deopotrivă şansă şi libertate.

Vechea Republică s-a format pe temelia celor mai importante lumi ce existau la început, majoritatea fiind din centrul galaxiei… În vremea aceea au apărut şi primii Cavaleri Jedi. A fost o lungă perioadă de pace şi expansiune galactică determinată de inventarea şi progresul călătoriilor în hiperspaţiu. Păzitorii acestei Republici au fost Cavalerii Jedi, un Ordin viteaz şi neînfricat, numărând sute şi mii de membri ce a slujit la apărarea şi protecţia popoarelor Republicii. Înţelepciunea, bravura şi puterea lor au devenit legendă. Trăgându-şi tăria comună de la Forţă, Cavalerii Jedi au menţinut pacea pe tot cuprinsul Galaxiei generaţii după generaţii şi au transmis mai departe crezul lor celor ce s-au dovedit deopotrivă

capabili şi demni de cavalerism.

Prin strânsa ei coeziune Vechea Republică a devenit invulnerabilă faţă de orice atac dinafară. Nicio altă putere galactică cunoscută nu a îndrăznit o asemenea mişcare pentru că ea ar fi însemnat un eşec sigur. Cetăţenii Vechii Republici au putut dormi liniştiţi în paturile lor, aflaţi în siguranţă înăuntrul zidurilor lor politice.

Atacul a venit, totuşi. Dar, la fel ca în multe societăţi democratice, el nu a venit din partea unei forţe din afară, ci din interior. Decăderea a început pe măsură ce tot mai multe lumi s-au alăturat Vechii Republici. Oficialii locali au devenit susceptibili la influenţă şi mită, plecându-se cel mai adesea în faţa dorinţelor celor implicaţi în afaceri de comerţ interstelar. Senatul, slăbit de atâtea secole de pace şi mulţumire de sine, a devenit periculos de neglijent. Răsturnarea politică era inimaginabilă, dar inevitabilă.

SITH...

Un mare contigent dintre Cavalerii Jedi care fuseseră ademeniţi de partea întunecată a Forţei au fost expulzaţi din Vechea Republică. După ce au pribegit o vreme, ei au dat peste fiinţele umanoide cunoscute sub numele de Sith şi au adus această specie în stare de sclavie. Cei din partea întunecată au ajuns să fie cunoscuţi sub denumirea de Stăpâni ai Sith-ilor. Pentru următoarele câteva mii de ani imperiul lor avea să prospere şi să crească. În acest timp cavalerii Jedi decăzuţi începură de asemeni să facă experimente asupra supuşilor lor, convertind mulţi Sith în fanaticii războinici Massassi.

Naga Sadow a condus Imperiul Sith. El a văzut ocazia de a extinde Imperiul Sith şi a invadat Vechea Republică, însă armatele sale au fost înfrânte de forţele combinate ale flotei Vechii Republici şi ale Cavalerilor Jedi. Sadow cu o armată compusă din războinici Massassi a fugit spre marginile îndepărtate ale universului, oprindu-se în cele din urmă pe cea de-a patra lună a planetei Yavin. Aici dictatorul militar a început să facă experimente asupra celor ce l-au urmat, transformându-i în fiare monstruoase. Aceasta a avut drept consecinţă Războiul Fiarelor de pe Sistemul Onderon. Maestrul Jedi Arca, Străjerul recent descoperitului Sistem Onderon trimise ucenicii săi Jedi

pentru a pune capăt violentului Război al Fiarelor. Sub conducerea lui Ulic Qel-Droma, aceşti Jedi încearcă să aducă pacea pe Onderon, dar ei sunt permanent împiedicaţi de puterile răului ale Reginei Amanoa, o urmaşă a lui Naga Sadow. În cele din urmă conflictul vechi de secole se încheie odată cu sosirea Maestrului Arca, moartea Reginei Amanoa şi căsătoria Stăpânului Fiarelor Oron Kira cu Prinţesa Galia. Între timp, Cavalerul Jedi Exar Kun ce fusese instruit de Maestrul Jedi Vodo-Siosk Baas găseşte învăţătura interzisă a vechilor Sith. El imită căile demult decăzuţilor Sith şi le foloseşte pentru a crea o proprie filosofie a Codului Jedi. Cu aceste cunoştinţe Kun pune la cale o vastă şi puternică frăţie şi îşi arogă titlul de prim Stăpân întunecat al Sith. Kun şi alţi Stăpâni Sith preiau controlul asupra Galaxiei şi reînvie vechiul Imperiu Sith. Lor li se opun în mod violent sute de Cavaleri Jedi. Războiul Sith care urmează este un conflict teribil în care multe personaje istorice importante sunt ucise, inclusiv Maestrul Jedi Arca. Toţi Cavalerii Jedi se adună laolaltă pe luna-junglă într-un front unit contra cetăţii fortificate Sith construite de Exar Kun. Cavalerii Jedi aliaţi printr-o masivă lovitură nimicitoare distrug pe supravieţuitorii Massassi. La scurtă vreme după aceea Exar Kun este şi el ucis de Cavalerii Jedi. Spiritul său este surghiunit pe un tărâm al întunericului veşnic pe Yavin 4. Stăpânii Sith sunt înfrânţi şi nu se mai aude nimic despre ei până peste câteva secole, pe timpul războiului comerţului, pe Planeta Naboo.

IMPERIUL…

Un senator ambiţios şi lipsit de scrupule numit Palpatine s-a ridicat extrem de repede la putere, ajutat de către unii membri obscuri ai Senatului care începuseră să râvnească la mai multă influenţă şi autoritate. Promiţând că va face curăţenie în Galaxie şi va readuce Republica la strălucirea ei de odinioară, Palpatine a fost ales Preşedinte al Republicii şi s-a înconjurat cu acei oficiali lacomi şi avizi de putere care l-au sprijinit în ascensiunea sa. Ceea ce ei nu ştiau era că Palpatine îşi trăgea puterea şi carisma de la partea întunecată a Forţei. El avea însă ambiţii mult mai mari decât i-ar fi îngăduit funcţia de Preşedinte, iar aceia care i-au netezit drumul spre înaltele sfere ale puterii politice se vor trezi curând înlăturaţi, întemniţaţi ori striviţi de

mâna grea a lui Palpatine, în timp ce acesta îşi urmărea fără cruţare ţelul final. Din ordinul lui Palpatine, noul imperiu a început o cursă a înarmării cum nu a mai existat alta în istoria galactică. Imense nave cu o incredibilă putere de foc au sărit de pe planşeta de proiectare în existenţa reală parcă peste noapte. Progresul tehnologic ce a rezultat a determinat apariţia unei noi ştiinţe a războiului.

Sistemele din centrul galaxiei au fost primele care au căzut, guvernele lor planetare fiind înlăturate prin forţă, în timp ce legea marţială se extindea de la o lume la alta.

Sigur pe poziţia sa, înconjurat de un nucleu militar ce-i ştia de frică, Palpatine s-a autodeclarat Împărat. Pentru prima oară în nenumărate secole, lumile Vechii Republici s-au trezit conduse de un singur om. Toate drepturile personale au ajuns la cheremul capriciilor Împăratului, iar cele dintâi revolte împotriva lui Palpatine au fost înăbuşite aproape înainte de a izbucni. Cavalerii Jedi au fost vânaţi în mod sistematic şi executaţi sumar. Ei s-au văzut abandonaţi, trădaţi sau ucişi chiar de către aceia pe care îi apăraseră vreme îndelungată. Senatul marionetă ce fusese păstrat în funcţiune era permanent dezbinat, iar conducerea directă a fost încredinţată guvernatorilor regionali numiţi de Palpatine. Crearea unei arme teribile, una capabilă să distrugă o planetă întreagă cu un singură lovitură, a ţinut liderii îngroziţi ai fiecărei lumi sub ameninţarea anihilării. Steaua Morţii a fost ultimul cuvânt al lui Palpatine – asigurarea finală a puterii sale asupra miliardelor de fiinte pe care le conducea.

ALIANŢA REBELĂ...

Când imperiul lui Palpatine a ajuns la putere, un grup de cetăţeni de pe întreg cuprinsul galaxiei au început să se organizeze încet şi discret într-o Forţă Rebelă. Rebelii aveau un singur scop: distrugerea Imperiului şi întoarcerea la sistemul democratic din trecut. La început fără să ştie, acest grup curajos a avut aliaţi în Senat. Acei senatori planetari au înţeles pericolul extrem reprezentat de ascensiunea rapidă la putere a lui Palpatine şi au pus la cale în secret răsturnarea lui printr-o mişcare de preemţiune care ar fi concentrat valul rezistenţei într-o forţă care să asigure libertatea tuturor locuitorilor Vechii

Republici.

Senatorul Bail Organa din Alderaan şi senatoarea Mon Mohtma din Chandrila au pus la cale în secret un plan care, se spera, va împiedica drumul său spre Preşedinţia Senatului. Tentativa lor a eşuat deoarece ridicarea la putere deplină a lui Palpatine s-a produs literalmente peste noapte odată ce baza sa de politicieni corupţi a fost instalată. La o întâlnire în reşedinţa lui Organa în Casa Cantham din Oraşul Imperial, Mohtma a îndemnat la revoltă generală împotriva lui Palpatine şi a forţelor sale crescânde. Organa s-a opus, temându-se că o asemenea mişcare ar fi putut distruge nu numai pe Palpatine, dar şi întregul sistem de guvernare pe care ei luptau să-l salveze. Organa dedicase întreaga sa viaţă democraţiei Vechii Republici şi sistemului senatorial şi socotea că odată pusă în mişcare pentru a-l opri pe Palpatine anarhia nu va mai putea fi controlată.

Apoi o mică planetă din Sectorul Sern, lângă Lumile Centrale, a fost prima care a simţit urgia militară a lui Palpatine. Masacrul de la Ghorman a avut loc atunci când guvernatorul planetar ghormanez a refuzat să se încline în faţa lui Palpatine. Cetăţenii acestei lumi, sfidând o sporire Imperială a impozitelor au organizat un protest paşnic pe principalul port spaţial al planetei, blocând pistele de aterizare folosite de navele lui Palpatine. Zeci de persoane au fost ucise şi alte sute grav rănite când o navă militară condusă de Căpitanul (ulterior Marele Moff) Tarkin a aterizat intenţionat peste protestatari când venise să adune noile taxe. Acest eveniment a marcat moartea Vechii Republici şi în acel moment multe alte lumi au înţeles că sistemul democratic pe care îl cunoşteau s-a prăbuşit complet.

Bail Organa, îngrozit de o asemenea monstruozitate, a început să o ajute pe senatoarea Mohtma să deturneze fonduri şi arme în mâinile sufletelor curajoase care s-au unit în curând, formând celule de rezistenţă organizată. Încă şi mai important, poate, Organa şi mica sa grupare de simpatizanţi ai rebelilor din Senat au pus la dispoziţia liderilor rebeli informaţii strict secrete, permiţându-le să plănuiască lovituri prin surprindere împotriva navelor şi trupelor Imperiale.

Multele grupuri izolate de rezistenţă împrăştiate în toată galaxia i-au pricinuit puţine griji lui Palpatine. Conducătorii lor erau săraci, iar forţele lor dezorganizate. Ei aveau puţine arme

şi desigur nimic din ceea ce ar fi putut face faţă forţelor imperiale însărcinate cu eliminarea lor. Multe unităţi de rezistenţă au fost dispersate sau chiar nimicite, iar planeta lor a fost pusă sub legea marţială.

Implicarea senatoarei Mothma în Rebeliune a fost descoperită de poliţia secretă Imperială, dar înainte ca ea să fie prinsă, o informaţie dintr-o sursă amicală ajunsă la urechea lui Organa i-a permis să părăsească capitala imperială. Astfel ea a evitat capturarea şi dedicându-se cu totul distrugerii Imperiului a devenit Boss Statului Major al Alianţei Rebele.

Lucrând la organizarea unei Alianţe a Planetelor Rebele, primul său succes a venit la o conferinţă secretă ţinută în sistemul Corellian. Întrucât Mohtma a arătat numeroşilor lideri ai grupurilor de rezistenţă dispersate cum o conducere centrală ar duce la îmbunătăţirea comunicaţiilor, la un acces mai mare la fonduri, aprovizionare şi armament cele trei grupuri principale de rezistenţă au căzut de acord să se unească într-un grup coerent. Acest Tratat Corellian a pus bazele Alianţei care în scurtă vreme şi-a sporit puterea graţie nou-formatei unităţi.

Declaraţia Rebeliunii, ratificată la aceeaşi conferinţă, l-a sfidat în mod făţiş pe Palpatine şi chiar i s-a adresat personal. Ea prevedea, între altele:

„Ai dezorganizat Senatul, vocea Poporului;
Ai instituit o politică flagrantă de rasism şi genocid împotriva popoarelor non-umane din galaxie.
Ai înlăturat conducătorii aleşi ai planetelor, înlocuindu-i cu Moff-i şi Guvernatori după bunul tău plac;
Ai mărit impozitele fără consimţământul celor impozitaţi;
Ai ucis şi întemniţat milioane de persoane fără a beneficia de un proces;
Ai extins armata dincolo de limitele necesare şi prudente, doar pentru unicul scop de a-i oprima pe supuşi;
Noi, Alianţa Rebelă, în numele şi cu autoritatea fiinţelor libere din galaxie declarăm în mod public şi solemn intenţiile noastre:
Să luptăm şi să ne opunem ţie şi forţelor tale prin orice mijloace care ne vor sta la îndemână;
Să refuzăm orice lege Imperială contrară drepturilor fiinţelor libere;
Să provocăm distrugerea ta şi distrugerea Imperiului Galactic;
Să eliberăm pentru totdeauna toate fiinţele din galaxie;
Pentru îndeplinirea acestor ţeluri noi punem chezăşie proprietăţile, onoarea şi vieţile noastre”

Lumile de pe întinderea galaxiei s-au unit în lupta contra tiraniei lui Palpatine şi a Imperiului său. Divergenţele care existaseră cândva între rase şi specii au fost aruncate peste bord, deoarece dorinţa comună de libertate a devenit centrul de greutate al vieţilor lor. Piloţi spaţiali au străbătut distanţe interstelare, adeseori în mici nave de luptă, cu riscul de a fi detectaţi şi întemniţaţi de imperiali, în scopul de a se alătura Rebeliunii.